ANUL VIII.—No. 2399 EDIȚIA A TREIA VINERI 15 DECEMBRIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREÎ LUNÎ
şi se plătesc tot-d'auna înainte:
În Bucureştî la Casa administraţieî
În Judeţe şi Streinătate prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Şase lunî . 15 „ „ „ 25 „
Treî lunî . . 8 „ „ „ 13 „
Un număr în streinătate 20 banî
MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuĭŭ străin în casă
V. Alexandrĭ.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
În Bucureştî şi Judeţe se primesc numaî la Administraţie
În Streinătate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate
Anunciurî la pag. IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leî „
„ „ „ II . . . 3,— „ „
Inserţiele şi Reclamele 3 leî rîndul.
Un număr vechiŭ 30 Banĭ

ADMINISTRAŢIA
PASAG. BĂNCEÎ NAŢIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAG. BĂNCEÎ NAŢIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

SOSIREA PARINTELUI LUCACIU

Chestia naţională

In 1876 a luat frînele guvernuluĭ un partid liberal popular, plin de prestigiŭ, condus de şefĭ stimaţĭ şi încărcaţĭ de autoritate, povăţuit de atîţea bărbaţĭ de Stat, iubit în ţară, respectat de adversarĭ.

Acest partid a luat frînele guvernuluĭ atuncĭ cînd conservatoriĭ eraŭ urîţĭ, zdrobiţĭ, aproape anihilaţĭ, şi acest partid a dat ţăreĭ regalitatea, independenţa şi a făcut un rezbel glorios.

Cu toate acestea în 1888 căderea cabinetuluĭ Ion Brătianu s'a făcut în aşa condiţiunĭ, în cît nicĭ un liberal cuminte n'ar trebui să dorească o cădere la fel.

D-l Sturdza ar trebui să înveţe ceva gîndindu-se la acest trecut recent şi să cugete cum va sfîrşi actualul D-sale cabinet şi carĭ vor fi urmările scuzelor de la Iaşĭ.

D-sa nu are la activ nicĭ una din însuşirile luĭ Ion Brătianu, nu are nicĭ prestigiul aceluia, nu are nicĭ partizanĭ devotaţĭ pînă la fanatizm, nu este nicĭ atît de simpatic şi vocea sa nu e atît puternică în partid ca şi în ţară. Şi cu toate acestea, chiar la debutul guvernuluĭ săŭ, a avut nenorocirea să ia o atitudine falşă în chestiunea naţională şi să se prezinte ţăreĭ ca un bărbat de Stat mediocru şi ca un patriot falş.

Pe de altă parte, fiind ştiut că scuzele rostite în întrunirea de la Iaşĭ i'aŭ fost dictate de către ministrul Austro-Ungarieĭ la Bucureştĭ, evident că fie-care romîn simte micşorimea omuluĭ care conduce astă-zĭ guvernul ţăreĭ.

Discreditul D-sale, nepopularitatea D-sale, demonetizarea complectă a D-sale vor urma cît de repede şi aceasta se va întîmpla cînd valul va cădea complect de pe ochiĭ celor maĭ mulţĭ şi cînd ţara se va convinge cum că sub masca patriotizmuluĭ cald D. Sturdza ascundea planurile meschine pentru parvenirea la cîrmă.

In chestia naţională D. Sturdza, care a făcut atît de ruşinoase scuze, n'are pentru purtarea D-sale nicĭ o scuză. In această chestie D-sa a rănit, în chipul cel maĭ brutal, sentimentele ţăreĭ şi D-sa este cu atîta maĭ condamnabil cu cît a înşelat intusiazmul public, care cu atîta greutate se deşteaptă în Romînia.

Cînd D-sa, în opoziţiune, pleda cu atîta căldură cauza Romînilor subjugaţĭ, se formase în ţară o atmosferă de simpatiĭ pentru bătrînul bărbat de Stat, care sacrifica oziţiunea sa de şef al unuĭ mare partid şi de conducător al unuĭ viitor guvern mareĭ chestiĭ naţionale. Dar cînd medalia a fost întoarsă pe cea-l'altă faţă şi cînd ţara înmărmurită a văzut, în locul patriotuluĭ mîndru, pe sluga umilită, şi cînd în locul ministruluĭ demn al Romînieĭ a văzut o caricatură la genunchiĭ conteluĭ Goluchowski, neapărat că un fior de indignare a cutreerat ţara, al căruia dispreţ se va manifesta maĭ curînd de cît credem.

Dacă D. Sturdza prevedea că purtarea D-sale în chestia naţională îl face imposibil pentru frînele guvernuluĭ, trebuia să lase aceste frîne pe alte mîinĭ, şi rămîind la o parte cu sacrificiul persoaneĭ sale, să rămîe ca o figură a neamuluĭ, ca un patriot capabil pentru orĭ-care jertfă, ca un om legendar.

Dar cum D. Sturdza nu e croit din asemenea ştofă subţire şi cum ambiţiunea a zăpăcit încă de mult aceastä inimă microscopică, neapărat că o singură ţintă a urmărit în viaţa'ĭ întreagă: ministerul. Şi a dobîndit ministerul, cu hotărîrea fermă de a sdrobi într'o singură zi toate speranţele deşteptate şi hrănite în timp de patru anĭ, aruncînd decepţiunea în Romînia de dincoace şi semănînd descuragĭarea printre Romîniĭ de dincolo.

Acest deznodămînt să slujească de lecţiune Ardelenilor. Să înţeleagă că chestiunea naţională nu poate fi apanagiul unuĭ singur partid din Romînia şi că pe viitor să caute sprijinul tutulora, ci nu numaĭ sprijinul acelora carĭ nu s'aŭ sfiit să facă din suferinţele unuĭ neam scara care să'ĭ înalţe la minister.

Const. C. Bacalbaşa

SATIRA ZILEI

Sutimi de ani

Progresul este neobosit în ţara romînească, căcĭ aceea ce Europa a realizat în zece secole, noĭ am făcut numaĭ de cînd D-l Dimitrie Sturdza a făcut scuzele de la Iaşĭ.

Pînă acuma noĭ ştiam că liberaliĭ aŭ creat Romînia, pînă acuma maĭ ştiam că liberaliĭ se trag de la Mihaiŭ Viteazul şi că programul partiduluĭ este portretul luĭ Mihaiŭ din sala Teatruluĭ Maican.

Dar astă-zĭ iată că vine *Evenimentul* şi ne face o revelaţiune importantă; acest valoros organ ne afirmă, chiar în articolul de fond, că: „partidul „liberal e întemeiat prin **sutimi de ani** de „muncă, de lupte şi de succese".

'Mi-am luat pălăria cu un deosebit respect în faţa acesteĭ imense descoperirĭ; m'am scărpinat în cap şi 'mĭ am zis: orĭ că oameniĭ aceştia sînt marĭ oamenĭ, orĭ că a sosit momentul D-ruluĭ Şuţu.

In acelaş timp noĭ cerem destituirea doctoruluĭ locum medicul veterinar al comuneĭ Iaşĭ, fiind-că nu 'şĭ face datoria.

Vax.

ADICA CUM?

Ziarul *Naţionalul* îşĭ suspendă apariţiunea pentru treĭ zile spre a se reorganiza. Lucrul nu are nicĭ o importanţă şi nu merită a fi relevat. Cu toate acestea reorganizarea confratelui nostru dezorganizat este o schimbare la faţă: „*Naţionalul* azĭ, cînd junimiştiĭ muşcă ţărîna, şi a îndeplinit scopul şi devine organ al cauzeĭ Romînizmuluĭ". Schimbarea aceasta la faţă ne sileşte să facem cîte-va reflecţiunĭ:

Organul D-luĭ Iancovescu ce linie de conduită va urma în cestiunea naţională? Pe aceea a D-luĭ Sturdza dinainte de Octombre anul curent, saŭ pe aceea după banchetul de la Iaşĭ?

Dacă *Naţionalul* se va pune în capul mişcăreĭ naţionale No 1, atuncĭ care va fi poziţiunea directoruluĭ săŭ faţă de prezidentul consiliuluĭ? In acest caz D-sa va fi aruncat afară din sînul partiduluĭ colectivist în care se cere *disciplină oarbă* — şi va fi vaĭ! nevoit să se apropie din noŭ de foştiĭ săĭ prieteni politicĭ—conservatoriĭ.—

In hipoteză, însă, cînd deputatul din Vîlcea va rămîne fidel nouluĭ stăpîn, ziarul săŭ va deveni ecoul politiceĭ mizerabil inaugurată de D-l Sturdza de cînd a ajuns la putere. In loc să serve cauza Romînizmuluĭ, *Naţionalul* va deveni canalul de scurgere al veninuluĭ primuluĭ ministru şi focarul de intrigĭ ce vin de la prezidenţia consiliuluĭ şi de la ministerul de externe.

In acest caz reorganizatul nostru confrate zadarnic apare. Va rămîne fără nicĭ un ecoŭ, şi zadarnică va fi străduinţa sa de a alcătui o nouă linie de purtare a ţăreĭ în cestiunea naţională, linie care să fie în conformitate cu interesele partiduluĭ liberal.

Acest articol poate fi socotit ca bun şi ca avenit numaĭ în cazul cînd „*reorganizarea Naţionaluluĭ*" nu este un chip cuviincios de-a dispare de pe arena publicităţeĭ.

In cazul ultim, noĭ întrebuinţăm clişeul obicĭnuit în materie de condoleanţe.

C. M.

TIPURI

Generalul Gorjan

Numaĭ pentru ca să'l tachineze, desenatorul 'l a făcut pe general în ţivil, fiind-că ştia cît ţine dînsul la uniforma de general

Il vedeţĭ călare pe glob, atîta e de tare în geografie. Definiţiile luĭ aŭ rămas nemuritoare. Iată cîteva din ele:

Mare: *O mare cantitate de apă, care, cînd te aflĭ cu vaporul în mijlocul eĭ, nu maĭ poţĭ vedea pămîntul.*

Continent: *O mare întindere de pămînt, care, dacă te aflĭ în mijlocul luĭ, nu maĭ poţĭ vedea Marea.*

Naţiune: *Porţiunea coprinsă între două latitudinĭ, avînd aceeaşĭ climă şi bucurîndu-se de aceleaşĭ moravurĭ, se numeşte naţiune.*

Etc. etc. etc.

O dată vrînd să meargă în Elveţia, a cerut la gară bilet pentru Madrid; altă dată propuindu-ĭ-se să facă o escursiune pe Himalaya, a refusat, declarînd că nu poate suporta răul de Mare.

Acuma îşĭ plimbă uniforma de general pe stradele Romanuluĭ şi salută felinarele din localitate, carĭ se sting uimite de atîta onoare.

In cel maĭ scurt timp va fi înaintat în reservă.

Vardalabum.

DOBROGEA!

Se zice că guvernul liberal şi-a deschis în sfîrşit ochiĭ. Starea de plîns în care este Dobrogea, continua eĭ înstrăinare de Romînia prin faptul complecteĭ delăsărĭ, aŭ făcut, precum am arătat de atîtea orĭ, că Dobrogeniĭ să se deslipească mereŭ de Romînia.

Se zice că în primul punct regele a intervenit pentru darea de drepturĭ Dobrogenilor şi egalizarea totală a acestor provinciĭ cu patria mumă.

După aproape două-zecĭ de anĭ de alipire cu Romînia, Dobrogea ne este maĭ străină ca orĭ cînd. Leacul trebue să fie dar urgent şi să fie şi radical. Recunoaştem că acel pe care 'l are în vedere guvernul liberal este unul din cele maĭ urgente. Pentru a fi, însă, şi radical, este de nevoie ca Dobrogea să fie administrată cu mult maĭ multă atenţiune şi dreptate, de cît chiar judeţele Romînieĭ propriŭ zise. Trebue ca să ne arătăm maĭ bunĭ ca Turciĭ şi pînă acum tot ce am făcut noĭ în provincia noastră de peste Dunăre, a fost ca să facem regretată stăpînirea turcească.

Dacă guvernul liberal ar fi în stare să ne alipească cu desăvîrşire şi în mod stabil Dobrogea, el ar avea un drept de recunoştinţă de la ţară.

Intrebarea, însă, este: Va fi el în stare să readucă în Dobrogea cinstea, încrederea şi libertatea cetăţenească, cînd în Romînia propriŭ zisă ne lipsesc toate acestea? **Sfinx.**

Puţin Lucru

Voinţa Naţională *polemizează cu gazetele opoziţieĭ, cu privire la critica ce acestea fac mesagiuluĭ de deschidere a corpurilor legiuitoare. Mesagiul are o înfăţişare sarbedă, zice organul oficios al D-luĭ Sturza fiind-că nu coprinde nicĭ fraze sforăitoare nicĭ exageraţiunĭ ridicole,* nicĭ promisiunĭ de reforme irealizabile... *Noĭ n'am făgăduit alegătorilor* desfiinţarea domeniuluĭ coroaneĭ *etc."*

Un malitios ar putea opune Voinţeĭ *obiecţiĭ incomode, cum e făgăduiala* idealuluĭ *de la Iaşĭ, pe care acum îl înconjoară cu o tăcere lugubră cum e chestia naţională din care n'a maĭ ramas nimic, afară doar de porecla D-luĭ..* Scuza.

Dar în sfîrşit să luăm drept bune spusele Voinţeĭ; *să presupunem că ar fi conformă cu realitatea pretenţiunea liberalilor la corectitudine politică, care nu făgăduește de cît ceea ce are de gînd să ţie. Dacă aşa fiind, îmĭ permit a face organuluĭ liberal-naţional următoarea obiecţie:*

Cînd conservatoriĭ în opoziţie aŭ făgăduit alegătorilor realizarea de diferite reforme, cum e de pildă desfiinţarea domeniuluĭ Coroaneĭ, *n'aŭ făcut aceste din capriciŭ saŭ din convingere, ci fiind-că ştiaŭ foarte bine că* aceste reforme eraŭ populare *şi căutaŭ ast fel a-şĭ atrage simpatiile ţăreĭ. Ca ajungînd apoĭ la guvern n'aŭ realizat făgăduinţe, cu atît maĭ răŭ pentru dînşiĭ.*

Purtarea asta a dovedit că pe lîngă că sînt servitorĭ umilĭ aĭ regeluĭ, sînt şi şarlatanĭ politicĭ.

Liberaliĭ susţin că această din urmă imputare nu li se poate face, că eĭ făgăduesc numaĭ reforme realizabile. Foarte bine, de cît cum rămîne cu pretenţia lor că exprimă voinţa poporuluĭ suveran, cînd n'aŭ curajul să realiseze reforme neplăcute tronuluĭ, dar totuşĭ atît de populare, în cît aŭ constituit cea maĭ bună platformă a opoziţieĭ unite?

Că vă veţĭ ţinea promisiunile, D-lor liberalĭ, sîntem dispuşĭ a crede. De cît ceea ce promiteţĭ e atît de puţin lucru!

Lot.

FARSA PARLAMENTARA

Camera. — Mare emoţie în grupul beizedist; prin Cameră circulă vestea că George Scorţescu a aruncat mănuşa de iarnă luĭ Nicu Catargiu şi că Nicu Catargiu i'a ripostat cu un şoşon galoş.

D. Stolojan, în interesul disciplineĭ din partid, caută să împace spiritele, cerînd în acelaş timp un vot pentru a fi ales în comisiunea budgetară.

*

Vernescaniĭ aŭ început să se bosumfle şi ast-fel guvernamentaliĭ se pomenesc în cap cu un buzdugan pornit tocmaĭ de la Botoşanĭ. Buzduganul nu se declară, oare-cum, satisfăcut de cît după ce e ales într'o comisiune a Camereĭ.

Buletinul meteorologic constată că de cînd cu venirea liberalilor la putere, burtica luĭ Paladi a devenit maĭ mică cu două santimetre.

*

Lupta devine omerică pentru comisiunĭ. In tot timpul scrutinuluĭ D. Fleva veghează ca alegerile să fie libere. Apoĭ lansează o circulară către deputaţĭ invitîndu'ĭ să nu împiedice opoziţiunea de a veni la vot.

In acest moment un om trece prin incintă, D. Fleva se repede şi 'l apucă de gît.

— Ce cauţĭ aicea, Domnule?

— Mă iartă?... răspunde zăpăcit Manolache Culoglu.

— Domnule, ce cauţĭ aicĭ în timp de alegerĭ!

— Ce alegerĭ, Domnule ministru?.. Nu ştiam.

Incidentul se aplanează în urma interveţiuneĭ D-luĭ Stolojan, care, în interesul disciplineĭ din partidul liberal... etc. etc. etc.

*

Senatul. — La Senat somn uşor şi diurne plăcute. **Stop.**

Lămuriţi-ne!

Organele fostuluĭ regim «de tristă memorie» se încearcă să inducă în eroare publicul naiv, afirmînd, *risum teneatis*, că «partidul Naţional-liberal n'ar putea interesa mulţimea la mersul afacerilor publice». Linistea naţiuneĭ, care are «deplină încredere în destoinicia şi energia celor din guvern», ele se încearcă să o interpreteze drept indiferenţă. Dar greşesc organele reacţiuneĭ dacă-şĭ închipuesc că li s'ar trece minciunile boiereştĭ. Valorosul ziar liberal *Voinţa Naţională* le urmăreşte de aproape şi deschide ochiĭ cititorilor asupra adevăratuluĭ înţeles al fenomenelor politice de la noĭ.

Naţiunea nu e indiferentă, ci e liniştită, fiind-că «n'are de ce eşi pe strade şi să manifeste zgomotos... căcĭ de rîndul acesta nu se maĭ făuresc legĭ nedrepte şi dăunătoare, cum s'a făcut sub regimul odios al reacţiuneĭ, care a fost silită să reprime cu baioneta indignarea opinieĭ publice».

Foarte bine. Dar de oare ce *Voinţa Naţională* îşĭ propune frumoasa şi nobila ţintă de a deprinde pe cititorĭ să cugete şi să nu maĭ crează cu naivitate sofismele nimenuĭ, o rog să mă lămurească şi pe mine în privinţa următoarelor îndoelĭ carĭ 'mĭ aŭ rămas în chestia de care e vorba.

Imĭ amintesc că sub nefasta otcîrmuire a ciocoilor s'aŭ întîmplat încăerărĭ între Naţiune şi sbiriĭ Reacţiuneĭ în două chestiunĭ:

1) Din pricina votăreĭ legeĭ maximuluĭ şi
2) în chestia naţională

Aceste două pricinĭ există şi azĭ. Legea maximuluĭ n'aţĭ desfiinţat'o şi în chestia naţională D. Scuza a făcut sturze umilite urmaşilor luĭ Athila. Cum se face, dar, că Naţiunea, care altă dată 'şi a deschis pieptul în faţa baionetelor ciocoeştĭ, azĭ stă liniştită şi «încrezătoare»?

Aşĭ ţine mult să capăt lămurirĭ în această privinţă. Nu de alta, dar gazetele ciocoeştĭ o să spue: că faimoasele indignărĭ populare, din 5 Aprilie şi 14 Septembre, aŭ fost nişte simple înscenărĭ de ale agenţilor colectiviştĭ, şi ar fi păcat să inducă publicul în eroare...

Soc.

Misterele
uneĭ case de corecţiune

Preistoricul procesuluĭ.—Un proces senzaţional.— Maltratărĭ medievale. — Căluşul.— Alte instrumente de martiriŭ.—Rechisitoul procuroruluĭ. — Verdictul tribunaluluĭ.

In casele de corecţiune sînt grămădiţĭ toţĭ nenorociţiĭ şi toate nenorocitele carĭ ispăşesc păcatele noastre.

Copiĭ minorĭ carĭ, fie că sînt împinşĭ de nevoe, fie că sînt lipsiţĭ de privegharea părinţilor închişĭ prin fabricĭ saŭ decăzuţĭ eĭ înşişĭ, comit vre-un delict oare-care, sînt închişĭ într'o casă de corecţiune Femeile din popor, carĭ adesea, poate, fără voia lor s'aŭ apucat de cea maĭ detestabilă dintre meseriĭ şi s'aŭ făcut vinovate în escursiunile lor nocturne de vre o călcare de lege, sînt trimise la casa de corecţiune. Vagabonziĭ carĭ, fără cămin, găsesc adăpost prin porţile caselor, nenorociţĭ carĭ la început oamenĭ sîrguinciosĭ fiind n'aŭ găsit de lucru şi s'aŭ desvăţat de muncă, aşa în cît detestă maĭ mult de cît un nabab orĭ-ce cheltuială de forţă, toţĭ aceştia populează casele de corecţiune.

Preistoricul procesuluĭ

In Prusia la Brauweiler se află o casă de corecţiune foarte populată; nenorociţiĭ închişĭ acolo sînt atît de barbar maltrataţĭ în cît chiar luînd în seamă constituţia acestor decăzuţĭ te indignezĭ şi te revolţĭ văzînd cum se corectează oameniĭ în secolul al nouă-spre-zecelea, secolul cultureĭ şi al lumineĭ.

Redactorul *Gazeteĭ Renane*, Hofrichter, auzise despre tratarea neomenească pe care o suferă nenorociţiĭ închişĭ în Brauweiler. După ce'şĭ asigurase un şir de martorĭ, carĭ să aibă îndrăzneala de a spune autorităţilor adevărul în faţă, publică un articol în care divulgă toate mijloacele brutale şi medievale cu carĭ sînt trataţĭ arestaţiĭ din Brauweiler. Articolul din *Gazeta Renană* stărni indignarea tutulor oamenilor culţĭ şi de inemă şi toată presa democrată şi liberală protestă într'un singur glas contra tratamentuluĭ neomenesc.

Un proces senzaţional

După obiceiul prusac, directorul caseĭ de corecţiunĭ din Brauweiler, în loc să caute a îndrepta neajunsurile din institutul săŭ, semnalate de *Gazeta Renană*, se apucă şi'l dă în judecată pe Hofrichter pentru calomnie şi ofensa unuĭ amploiat al statuluĭ. Hofrichter citează o serie de martorĭ, de asemenea şi procurorul şi partea reclamantă.

Procesul, care a durat şeapte zile, s'a judecat înaintea tribunaluĭ din Kolonia. Aŭ fost citaţĭ peste două sute de martorĭ de amîndouă părţile şi un mare număr de experţĭ. Intre martorĭ se aflaŭ o mulţime de foştĭ arestaţĭ la Brauweiler şi o bună parte dintr'aceĭ închişĭ încă şi astăzĭ acolo. Mărturiile acestor nenorociţĭ aruncă o vie lumină asupra organizaţieĭ închisorilor prusace.

Maltratărĭ medievale

Trebue stabilit dacă Haprichter a susţinut adevărul, cînd a spus că cel puţin cu ştiinţa directoruluĭ din Brauweiler Schelmann, saŭ comis în casa de corecţiune de acolo acte oprite prin diferite legĭ şi rescripte ministeriale. O serie de martorĭ spun că bătaia cu vergĭ era la ordinea zileĭ. Delicuentul este legat pe o masă, aşa în cît nu se poate mişca; i se întind pantaloniĭ şi i se numără 15 loviturĭ. La a doua lovitură sîngele ţîşneşte deja şi oameniĭ ceĭ maĭ puternicĭ nu pot să suporte 15 loviturĭ fără a-şĭ pierde cunoştinţa.

De la bătaia cu vergĭ, nicĭ bolnaviĭ de piept nu sînt exceptaţĭ. Doctorul asistă pe cînd sînt bătuţĭ, cu termometrul în mînă şi constată cîte loviturĭ maĭ poate bolnavul suporta.

Căluşul

Dacă vre-unul dintre osîndiţĭ încearcă ca să protesteze, saŭ cere ca să fie dus la director, pentru a reclama în contra unuĭ amploiat, se aplică numaĭ de cît căluşul. Martorĭ numeroşĭ afirmă, sub prestare de jurămînt, că aŭ fost ţinuţĭ două ceasurĭ cu căluşul şi că după ce li s'a luat acesta, cîte-va ceasurĭ n'aŭ putut deschide gura, avînd cercurĭ vinete pe faţă.

Una dintre păzitoare, pentru a-şĭ salva poziţia, declară că arestatele însăle o rugaŭ

să le pue călușul. Această declarație a fost însă, desmințită imediat, prin faptul următor, susținut de mai mulți martori și confirmat și de unele păzitoare: s'a aplicat călușul chiar unei arestate bolnave.

Aceasta prin semne cu mîna căută să arate guardianelor că nu poate răsufla. Toate aŭ fost în zadar și nenorocita fu lăsată singură. Cînd guardianele se întoarseră pentru a-i lua călușul, *o găsiră moartă*, iar doctorul constată că moartea i-a provenit din sufocare.

Alte mijloace de martiriŭ.

Hrana arestaților constă din 240 grame pîne pe zi și puțină supă; constînd din apă și grăsime. Carne, chiar după spusa directorului, nu capătă de cît de trei ori pe an: la sărbătorile cele mari. Cu toate acestea mai există o pedeapsă care constă: în „arestul întunecos“ care atrage după sine și perderea dreptului la supă. In acest arest întunecos nu este nici un pat pe care să te poți culca, nici o fereastră cît de mică prin care să poată intra lumina saŭ aer, și arestații sînt lăsați la disposiția gardianilor cari aplică călușul, cămașa de forță; bat, calcă în picioare, cu un cuvînt fac tot ce poftesc. Toate aceste aŭ fost expuse de martori sub jurămînt, fără ca directorul Schellmann și ai săi să le poată desminți.

Rechisitorul procurorului.

Cu toate aceste fapte înspăimîntătoare, săvîrșite sub ochii lui Schellmann, procurorul găsește că acesta ie „un slujbaș model“ și că bietul Hofrichter, pe care numai idei umanitare l'aŭ condus să divulge faptele, a fost de rea credință. Se înțelege de la sine, spune procurorul, că într'o casă de corecție ca cea din Brauveiler, *atît arestații, cît și slujbașii însărcinați cu paza lor se recrutează din materialul cel mai ordinar,*

In sfîrșit procurorul, bazat pe argumentele indicate mai sus, cere condamnarea lui Hoftrichter la 8 luni de închisoare.

Verdictul tribunalului.

Tribunalul s'a unit cu părerile procurorului și 'l a condamnat pe Hofrichter la trei luni de închisoare.

Iată, dar, călușul, cămașa de forță și varga declarate mijloace de corecțiune demne de secolul al nouă-spre-zecelea.

Gal,

Reacția în Germania

Criză ministerială.— Apel la războiu civil.

Criza ministerială

Sgomotele de criză ministerială nu contenesc în Germania, mai ales de cînd împăratul Wilhelm a vizitat pe neașteptate pe împăratul din Friedrichsruhe. E aproape sigur că D. de Bötticher se va retrage în curînd. Acesta reprezintă o politică oare cum mai liberală și direcția liber schimbistă atît de odioasă junkerilor-agrari. Proectul lui Bötticher asupra camerelor de lucrători e repudiat de toate fracțiunile Reichstagului, și de sigur că îndată ce va trece destul timp ca să nu se poată spune că a fost resturnat de parlament, Bötticher se va retrage.

Apel la războiu civil

Căderea lui Bötticher va fi considerată de agrari ca un succes al lor. De cît-va timp politica reacționară iar a început să-și ridice capul și mai ales ziarul lui Bismarck, *Hamburgische Nachrichten* ține un limbaj sincer în brutalitatea lui:

Față de primejdia socialistă societatea e în legitimă apărare și n'are a se preocupa de legalismul armelor întrebuințate. Și dacă socialismul va fi împins la acte desperate prin noui măsuri excepționale și s'ar lăsa tîrît la un atac violent împotriva Statului, atunci victimele acestui conflict ar fi de sigur de plîns, dar dacă ast-fel socialismul va vedea imposibilitatea realizărei utopiilor sale, asta ar fi deja un avantaj.

Asta e clar. E vorba de a provoca prin toate mijloacele pe socialiști să iasă din legalitate pentru a avea prilejul să-i înece într'o baie de sînge. Idealul prințului Bismarck și, se pare, și al lui Wilhelm este de a se scăpa prin violență de „dușmanii din lăuntru“.

East.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(Din corespondența lui *Chițibuș* cu *Zefirină*)

10 Decembre 1895.

Dragă Chițibuș,

Nu ți-am scris de vre-o opt zile și'ți mărturisesc că ardeam de nerăbdare a avea noutăți de la mata, sufletul meŭ.

M'ai uitat, îndată cu publicarea *„Sărutărei miresei cu dulceață“* și după ce mi-ai cetit *de profundis* ai căutat noutăți care să te intereseze pentru alte cîte va zile.

Inconstantule!... umbli rătăcit după fetițe, fetișcane, mueruși, mueri, văduvioare, vădane și babușci. Iți place să faci curte Tincuței, arunci ochiade Marioarei *(nu din Slatina)* [1]) ofteză după Leonora, îți ticăie inima după Georgeta, tremuri de bucurie cînd zărești pe Eugenia, simți o gîdelitură prin călcîie, cînd vorbești cu Alina, scrii cu ofturi și cu achturi Anișoarei, iubești pe Nineta, mori de dragoste după Cecilia, voești să iei de nevastă pe Margareta, și ții cu chirie cameră mobilată la mahala Mieței!

Berbantule! dacă pentru fie-care dintre aceste femei (zeițe cum le numești pînă cînd aŭ inocența, dacă mai sînt inocente, să te creadă în văităturile matale), le păstrezi cîte o zi de fericire, atunci roagă-te lui D-zeŭ că tot neamul descendinte din Eva să se prefacă în nimfe, pentru a te dezmerda și îmbăta de fericire.

Saŭ dacă acest lucru e greŭ, caută atunci dragă Chițibuș, să realizezi dorința ca din timpul ce a trecut de cînd ai gustat din *mărul șarpelui* și pînă cînd vei mai fi în stare *să simți acest gust* să faci un calendar american, unde fie-care filă ce represintă o zi, să fie înlocuită cu cîte o femeie! Și atunci chiar vei crede de cuviință a micșora existența *de o zi* a unei femei!

Dar a discuta cu tine iubite *Chițibuș* și mai cu seamă de la *distanțe* e a'mi strica *penița* tocind-o în zadar. [2])

Să revenim dar la notițele ce ai bine-voit să faci pentru unele părți din scrisoarea mea. Zici că ești bărbat moral și decent, din care cauză suprimi un *paragraf indecent care vorbește despre calitățile negative ale respectivului soț.* Ori prin această notiță, mata, sufletul meŭ, ai spus mai mult decît scrisesem, de oare-ce lămurind că acel paragraf vorbește despre *calitățile negative ale respectivului meŭ soț,* ai atras atențiunea cititorilor *că tocmai ceea-ce zici că ești îți lipsește!* Ș'apoi eŭ indecentă și inmorală sînt dacă m'am destăinuit matale, ca unui bun prieten de inimă?

Mai la vale, *la verzișorul cu chipul matale* adaogi: „Aci *Chițibuș* ne avînd onoare să facă parte din societatea *girodelilor cosmopoliți* declină onoarea de a face acest comision!“ Aferim, *Chițibuș* dragă! Ai lovit'o ca nu'a în perete! Eŭ ceream verzișorul să fie cu chipul matale, și prin aceasta se înțelegea, că doream să vii pe la mine și mata nici una nici alta, declini onoarea, saŭ mai pe radical: *„îți declini competința!“* [3])

A treia observațiune relativă la buzele mele arată cît de colo că nu ești.... poet. Chiar Nicu Metz în scrierile sale și pe care le-am auzit citindu-le bucătăreasa mea, spune că buzele unei selfide *te îmbată de nectar!....*

Dar, mata, inimioara mea pîrlită te gîndești la —*muște*... pe care le-ași fi omorît cu suflarea mea!... La dracu nici nu mi-a trăznit prin cap să fac corespondență amoroasă cu un om care 'mi amintește de musci.... cărora le place să călătorească pe diferite... lucruri... Tac pentru a fi decentă ca mata. Din aceste toate rezultînd că nu ești *comme il faut,* pentru a conrespunde înflăcăratei mele inimi.

Dispunem

In numele amorului

Admitem în parte să înceteze ori-ce corespondență amor... *roasă* cu *Chițibuș* și în schimb să'ți trimitem din cînd în cînd cîte *o cronică judiciasă,*

Pentru azi: *A băut pisica oțet.*

A D-voastră
Zefirina.

p. conf. **Chițibuș.**

1) Ba da! (Nota lui *Chițibuș*).
2) De ce nu micșorezi distanța? (Nota lui *Chițibuș*).
3) De ce nu'mi da-și adresa soro? (Iarăși Nota lui *Chițibuș*)

Economiile la C. F. R.

D. Saligny, directorul căilor fearte, a găsit de cuviință să recomande D-lor șefi de serviciŭ de a face cele mai mari economii posibile în cheltuelile administrației. Intre altele D. Saligny se pronunța ast-fel prin circulara sa, No. 121,310, din 13 Decembre: *„rog, dar, în special pe D-nii șefi de serviciŭ, a avea în tot-d'a-una în vedere necesitatea acestor economii în toate propunerile de cheltueli ce vor face, atît pentru personal, cît și pentru lucrări saŭ material fără însă a jigni dreptul la înaintare a funcționarilor meritoși“.* Pînă aici bun, dar să vedem mai departe: *„Atragem atențiunea D-lor șefi de serviciŭ asupra propunerilor de numiri de noi titluri în* posturile vacante în cursul anului, *și le cerem ca acele posturi să nu fie ocupate, adică prin avansarea celor inferiori, de cît atuncea cînd necesitatea serviciului impune acaasta, putînd compensa prin gratificațiuni sporul de muncă, etc. etc.;* prin urmare, funcționarii căilor ferate vor mai aștepta mult și bine, dar, cel puțin un an pînă la avansare. Frumoasă perspectivă. Ce înțelege oare D. Saligny prin *funcționarii meritoși*, și cum se împacă combinația de a nu se jigni dreptul de înaintare cînd se interzice înaintarea? Aceasta nu este de cît un paravan pentru șefii de servicii. In ori-ce caz D. director făcea mult mai bine să tacă de cît să încurce vorbele D-lui Saligny; n'ar trebui să atingă drepturile la avansare ale funcționarilor cari, de și meritoși, sunt ținuți pe loc de cîte 6, 7, 8, 9 și 10 ani, ajungînd disperați, ci să tae din salariile șefilor și sub-șefilor de serviciŭ, a șefilor de biuroŭ și a inspectorilor de mișcare, tot aceea ce li s'a adaos prin budgetul pe 1896, peste leafa prevăzută în legea de exploatare; așa va avea de unde să avanseze și pe funcționarii laborioși din cele 3 mari divizii și anume: tracțiunea, mișcarea și întreținerea.

Vom reveni.

Dixi.

CRONICA

Misteruri

Sînt în lumea asta misteruri foarte anevoie de pătruns.

Buna oară 'în centrul capitalei întîlnești poate mai de multe ori în aceiași zi un individ pe care îl cunoști ca pe un cal breaz și nu numai odată te-ai întrebat în sinea ta și ai mai întrebat și *pretenii*: „ce face X?“ adică individul.

Dacă întorci foaia vezi iarăși că sînt nume care îți sună de nenumărate ori la urechea și tu habar nu ai cine e acela care bine-voește să poarte numele, măcar ori cîtă osteneală ți-ai da.

Multă lume se tot întreba: „ce face M. Pătrașcu?“

Nimeni însă nu putea afirma de cît că stă de... capul lui Exarcu ca să-i bage proza la revista *Ateneul*, ori că și-a pus candidatura de deputat la Tecuci unde trebuia să cadă cu gloria lui *Boulanger-Diamandy.*

In colo mister și Nea Pătrașcu...

Monitorul comunal, singurul a fost în stare să ne lămurească prin următoarele rînduri:

D. X... Z... a fost numit gardian la hala din piața Amzei în locul D-lui N. Pătrașcu care a fost transferat la hala de pește...

Și știți de ce cred eŭ că e vorba despre căzutu candidat?

Fiind că e vorba de *pește.*

Alt mister cu deputatul de la Romanați. De cînd s'a deschis Camera întreb mereŭ:

— Cine-i Guran?

Nici un răspuns de nicăiri. Și am căpătat convingerea că n'o să daŭ nici odată de capul acestui onorabil deputat,

Bao.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

București, 12 Decembre 1895, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la . . . . . . 0°.756.8
Temperatura aerului C° . . . . —0°2
Vîntul calm.
Starea cerului acoperit.
Temperatura maximă de eri —3°
" minimă de astăzi —1°
Temperatura la noi a variat între 7° și —7°

In toată țara timpul continuă a fi posomorît și umed. Eri după amiazi a căzut puțină ploaie măruntă. In Moldova mai ales în partea de Nord, unde termometrul s'a coborît pînă la —7°; a nins puțin. In unele localități de la cîmp și'n Dobrogea a fost lapoviță, iar în restul țărei ploaie. Barometrul a crescut mult în toată țara, acum staționar.

INFORMAȚIUNI

Părintele Vasile Lucaciŭ sosește în capitală asta-zi, Joui 14 Decembre, la ora 11 și jumătate dimineața.

Se știe că se va face o strălucită primire eroicului luptător de către studenții universitari și adevărații patrioți.

Iată programul primirei părintelui V. Lucaciŭ de către comitetul național studențesc.

La ora sosirei în capitală, comitetul național studențesc, cu studenții, cu trupele diforitelor societăți și cu cetățenii Capitalei vor pleca de la statua lui Mihai Viteazul în sunetul muzicei, pe calea Victoriei, calea Griviței la gara de Nord. Aci președintele comitetului național studențesc va ura bună-venire părintelui Lucaciŭ în mijlocul nostru.

Apoi în trăsură deschisă trasă de 4 cai vor pleca înapoi pe calea Griviței, calea Victoriei la locuința părintelui Lucaciŭ.

D. Boldur Voinescu 'și-a dat demisiunea pe ziua de 1 Ianuarie 1896 st. n. din postul de director al societăței *Unirea.*

Consiliul de administrație al Societăței, în ședința de alaltă-seară, a primit demisiunea D-lui Voinescu și după ce 'l-a ales membru al consiliului, a numit director în locul D-sale pe D. Bolintineanu, consilier comunal al Capitalei.

Procesul Robescu-Resu-Brenning

Aseară am primit de la corespondentul nostru din Galați următoarea telegramă:

In ședința de azi, Mercuri, aŭ fost ascultați martorii Felix Martin, Arnonld și Alecu Pavel.

A vorbit apoi partea civilă, amînîndu-se continuarea ședinței pentru Mîine, Joi, cînd procurorul general își va începe rechizitorul.

La ediția a treia vom face o dare de seamă a acestei ședințe.

In ședința de eri a Camerei s'a distribuit deputaților proectul de răspuns la mesagiŭ, precum și proectul de budget al căilor ferate pe anul viitor.

Acest budget se știe că se pune în aplicare la 1 Ianuarie 1896 st. n.

Societatea „Deșteptarea“ întrunindu-se în adunare generală, în ziua de 6 Decembre, a procedat la alegerea membrilor noului comitet, care s'a compus ast-fel:

Membri executivi: Matache Ionescu, Mihalache Ionescu, Iorgu Lazăr;

Consilieri: George Vlad, Dumitru Constandinescu, Ghiță Chiriță, Haralambie Christea, Ion Dumitrescu;

Secretari: Ilie Spirescu, Thoma Macovei;

Casier: Lazăr Ivan

La predarea casei pe seama noului comitet s'aŭ găsit 1672 lei și 53 bani.

Din această sumă s'aŭ consemnat la Casa de depuneri 1500 lei.

In urma celor publicate de mai multe ziare, cu privire la neregularitățile de la serviciul de consum al căilor ferate, D-l Saligny, director general, a numit o comisiune de anchetă.

Putem afirma, însă, că această comisiune nu va descoperi nimic, din cauza influenței de care se bucură D. Remier, directorul acestui serviciŭ, și D. Popescu, subdirectorul.

Numai parchetul credem că ar fi în stare să dea panamaua pe față.

Inalta Curte de Casație a amînat pentru ziua de 7 Februarie judecarea procesului intentat de către D. Papadopol Calimaki pentru revendicarea succesiunei Bedmar.

In consiliul de miniștri ce s'a ținut eri sub președinția D-lui Sturdza, se zice că D. Fleva ar fi renunțat la ideea d'a nu confirma alegerea primarilor cari 'n același timp sînt și deputați.

In urma experiențelor făcute pentru luminarea trenurilor cu electricitate, direcția generală a căilor ferate a admis acest sistem de iluminare pentru vagoanele tuturor trenurilor de persoane.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 13 Decembre (25 Decembre) 1895

5% Renta r. p.	100½	Acț. B. Agricole	212
5% Renta am.	97¾	Dacia-România	393
5% » (92—93)	99¼	Naționala	408
5% » am.	94¼	Patria	110
6% Obl. rur.	100⅝	Construcții	179
Pensiuni	283	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	96½	Londra	25.3027½
5% » (1890)	94¾	Paris	100.30 25
5% Fonc. rur.	93½	Viena	208 ¼.07
5% » urb.	102	Berlin	123.25.15
5% » »	89⅝	Belgia	99.80
5% » » Iași	82	Scont B. a.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	6
Banca Naț.	1558	» C. dep.	5½

Răspunsul la mesagiŭ.

Actul pe care de alt-minterlea l-am cunoscut înainte de a fi citit, fiind-că se mișcă vecinic într'aceleași fraze îl dăm mai jos. Iată-l:

Sire,

Prima datorie a Adunărei deputaților, aleasă în urma apelului ce majestatea voastră a adresat țărei, este de a aduce regelui expresiunea respectului, a iubirei și a devotamentului națiunei.

In crisa deschisă prin demisiunea cabinetului precedent, majestatea voastră, voind să ferească țara de frămîntări dăunătoare și zadarnice, a chemat la guvern partidul național-liberal, încredințîndu'i, în primul rînd, misiunea de a asigura liniștea și libertatea în alegeri. Sîntem fericiți să arătăm majestăței voastre simțimintele de adîncă mulțumire ale țărei întregi, că s'a garantat tuturor liberul exercițiŭ al dreptului de vot, dreptul cel mai de căpetenie al cetățeanului. Representanți liber aleși ai țărei, ne strîngem în jurul tronului cu dorul de a consacra forțele vii ce le găsim în mandatul nostru la studiul nevoilor și la asigurarea intereselor națiunei.

Am auzit cu mîndrie constatarea făcută de majestatea voastră că silințele neîntrerupte ale națiunei își daŭ roadele lor, și că regatul romîn, cu toate greutățile de învins, se bucură în ochii lumei de încrederea și de considerațiunea tuturor.

Păstrarea relațiunilor de bună prietenie cu toate statele este viŭ dorită de națiunea întreagă; ea primește cu bucurie afirmarea majestăței voastre că solicitudinea marilor puteri pentru menținerea păcei îi asigură putința de a'și urma desvoltarea în liniște.

Sire,

Imbunătățirea treptată a organizărei noastre judecătorești este așteptată de țară. Vom studia revisuirea anunțată a judecătoriilor de pace și vom începe cu plăcere lucrarea noastră prin o reformă care interesează, în primul rînd, partea cea mai numeroasă a populațiunei.

Mai cu seamă în privința administrațiunei sînt multe progrese de realisat: ne vom ocupa cu o deosebită atențiune de legile anunțate pentru a satisface cerințele de descentralizare ale constituțiunei și a garanta în mod eficace administrațiunea județelor și a comunelor.

Dificultățile cari aŭ avut o înrîurire defavorabilă asupra celor două din urmă budgete vor face obiectul unei amănunțite și scrupuloase cercetări. Vom căuta să restrîngem cheltuelile statului sporite peste măsură și vom da concursul nostru guvernului majestăței voastre pentru a restabili, prin evaluări exacte a veniturilor și economii înțelepte în cheltueli, echilibrarea completă și reală a budgetului statului.

Reducerea și transformarea dărei căilor de comunicațiune și desființarea taxei de patru lei, prevăzută de legea clerului mirean, sînt îmbunătățiri imperios reclamate de echitate și vor fi priimite cu recunoștință de țara întreagă.

Invățămîntul public este obiectul unei solicitudini specială a noastră: suntem fericiți că vom putea, chiar în sesiunea actuală, începe lucrarea privitoare la instrucțiune cu modificarea legei învățămîntului primar.

FOITA ZIARULUI „ADEVBRUI“UL

5

MORTUL

DIN

TRĂSURĂ

V

Doamna Hableton se spovedește

Iși cîștiga viața făcînd menajuri, lucra cu acu, tocmindu-se dădacă, așa că îmulțindu-și ast-fel ocupațiunile ajunse să trăiască mai bine și să pună chiar de o parte cîte-va parale. Cu toate astea tot mai păstra oare-care necaz în potriva societăței pentru chipul cum fusese tratată și spunea adesea:

— Ași fi avut acuma trăsură și casă mobilată dacă nu era dobitocul acela. Dar dintr'un dobitoc nu poți face om nici o dată, cu toate că Darwin pretinde contrariul!

Și în adevăr că era dureros pentru dînsa, ca tocmai atunci cînd ar fi trebuit să se repauseze după munca din anii tinereților sala, să fie obligată a munci pentru a-și putea cîștiga pîinea de toate zilele și fără să fi meritat aceasta din propria ei greșală.

Fiți siguri că dacă Adam a blestemat pe Eva, pentru că a mîncat mărul și era causa alungărei lor din Paradisul pămîntesc, urmașii lui s'aŭ răzbunat în destul asupra ficelor Evei pentru acea clipă de slăbiciune.

Doamna Hableton era tipul curat al multor femei cari, muncitoare și econoame, se căsătoresc cu niște bărbați cari sînt o adevărată plagă pentru ele și familiile lor.

Deci nu trebue să se mire cine-va că această onorabilă damă își rezuma opinia sa despre sexul masculin în acest aforizm amar: „Oamenii sînt niște brute“.

Ea credea serios lucrul acesta și cine ar putea spune că nu avea dreptate să o spună?

— Sînt niște brute, repeta mereŭ D-na Hableton—se căsătoresc și fac din nevestele lor niște vite de jug, pe cînd ei, dinaintea unei oale cu bere, se cred regii creațiunei.

Possum villa era o mică locuință fără pretenție, cu o fereastră largă și o verandă. Era împresurată de o grădină modestă și de cîte-va coșuri cu flori, singura plăcere a Doamnei Hableton, care, pe cînd era liberă, își îmbrobodea capul cu o batistă, săpa straturile și uda florile cu atîta apă în cît le împiedica de a înflori.

Tocmai se îndeletnicea cu ocupația'i favorită, o săptămînă după ce-i dispăruse chiriașul, întrebîndu-se unde dracul se va fi dus?

— E beat mort într'o cîrciumă, sînt sigură, gîndea ea. smulgînd cu ciudă niște buruieni, și 'și cheltuește paralele pe bere!.. Ah! bărbații sînt niște brute! Trăsni-iar Dumnezeŭ!

Cum vorbia așa, grădina fu acoperită de o umbră și ridicînd ochii ea zări un bărbat care o privea rezemat de gard.

— Pleacă de acolo! strigă ea repede sculîndu-se în picioare; n'am nevoie de mere pe ziua de azi și nu vreaŭ să știŭ cu ce preț le dai.

Doamna Hableton credea evident că are a face cu un negustor ambulant; dar nevăzînd căruță, își recunoscu greșala.

— Iai planul casei, nu e așa? pentru a mă jefui, urmă ea; ei bine, de giaba te ostenești; nu e nimic de furat aici. Lingurile de argint ale tatei s'aŭ dus pe gîtul lui bărbatu-meŭ de mult, și n'am avut parale să mai cumpăr altele. Sînt singură și săracă și din pricina unor brute ca D-ta. Mă rog pleacă de la gardul pe care l'am platit cu banii mei cîștigați din greŭ. Hai mai repede.

D-na Hableton se opri din lipsă de aer și gîfîi ca un pește pe uscat.

— Scumpă doamnă, zise cu blîndețe omul de lîngă gard, ești D-ta...?

— Nu, nu sînt, respunse furioasă D-na Hableton, nu sînt nici membră a parlamentului, nici institutoare ca să respund la întrebările D-tale. Sînt o femee care-și plătește dările și nu flecărește, și nu citește jurnale și nu-mi păsă de ruși., hai pleacă!

— Nu citești jurnale? repetă omul mulțumit; ah! iaŭ notă.

D-na Hableton privi cu un aer bănuitor la individul care vorbia așa de ciudat.

Era un om gras cu o față roșie și povială, ars, ca ochii căprui, vioi și pătrunzători, ce străluceaŭ ca niște stele. Era îmbrăcat bine, cu haine de culoare deschisă și purta o vestă albă cu un lanț de aur masiv.

Iatr'un cuvînt aveă înfățișarea unui negustor bogat, și D-na Hableton se întrebă în gînd ce treabă avea cu dînsa.

— Ce dorești? strigă ea brusc.

— Aici locuește D. Olivier Nhyte? întrebă streinul.

— Da și ba. De o săptămînă nu 'l am mai văzut; probabil că s'a îmbătat; dar am pus ceva în jurnal ca să'i arăt că nu daŭ voie nimenui să-și bată joc de mine; și dacă ești prieten cu dînsul, poți să-i spui din parte mi că e o brută și că de altminteri, avînd în vedere că e bărbat, nu mai aștept la alt-ceva de la dînsul.

Strătnus așteptă cu răbdare sfîrșitul acestei zbucniri de elocvență și, cînd D-na Hableton tăcu, el spuse foarte liniștit.

— Pot să-ți vorbesc vre-o două vorbe?

— Cine nu te lasă? Urmează: nu că m'ași aștepta la ceva bun din partea unui bărbat, dar urmează.

— Ah! zeŭ așa, zise cel-l'alt, uitîndu-se la cerul senin și ștergîndu-și fruntea cu o batistă de mătase roșie, e cald și știi...

D-na Hableton nu'i lăsă timpul să sfîrșească. Ea merse repede la portiță și o deschise.

— Hai intră, zise, și arătîndu'i drumul, îl introduse într'un mic salon foarte curat și ale cărui cîte-va mobile eraŭ acoperite de îmbrăcăminți de fotoliuri de perine de înă și de flori artificiale.

Pe cămin se afla un rînd de ouă de struț; de perete atîrna un pumnal, și pe o mescioară eraŭ niște cărți murdare pline de grăsime, probabil puse numai ca podoabă, căci eraŭ prea murdare ca să le deschiză cine-va.

Cînd streinul se așeză în fotoliul pe care i'l oferi D-na Hableton, el nu se putu opri de a gîndi că fotoliul era plin de pietre, atît era de vîrtos și rece.

Gazda se așeză într'un fotoliu în fața lui și scoțînd batista de la cap, ea o îndoi cu îngrijire, o puse pe genunchi și privi fix la musafirul ei neașteptat.

— Acuma, zise ea, vorbind atît de repede în cît ai fi crezut că gura ei e mișcată cu sfoara ca o marionetă, cine ești? Cum te numești și ce vrei cu mine?

Straniul își puse batista de mătase roșie în pălăria, pe care o puse pe o masă și răspunse a lene:

— Numele meŭ e Gorby; sînt un detectiv; aș dori să văd pe D. Alivier Whyte.

— Nu-i aci, zise D-na Hableton, închipuindu-și că Whyte săvîrșise vre'un lucru răŭ și că de aceea îl caută poliția.

(Va urma)

Cu privire la interesele populaţiuneĭ rurale, am salutat cu bucurie anunţarea legeĭ care va uşura modalitatea plăţeĭ datorită pentru cumpărarea a loturĭ micĭ de pămînt.

Darea în circulaţiune a poduluĭ peste Dunăre a încoronat opera începută acum un-spre-zece anĭ. Infiinţarea unuĭ port sigur şi îndestulător la Constanţa va da utilitatea eĭ practică acesteĭ însemnate lucrărĭ, asigurînd ţăreĭ, conform concepţiuneĭ iniţiale, marile foloase ale navigaţiuneĭ maritime.

Vom da sprijinul nostru pentru complectarea reţeleĭ căilor noastre de comunicaţie şi nu vom lipsi de a studia de aproape toate măsurile de luat pentru ca ele, dînd satisfacere cerinţelor industrieĭ şi comerciuluĭ, să devie un factor puternic al prosperităţeĭ generale.

Ţara a făcut tot-d'a-una bucuros toate sacrificiile carĭ i s'aŭ cerut pentru apărarea eĭ. Majestatea voastră poate fi sigură de solicitudinea cu care vom da concursul nostru guvernuluĭ pentru toate propunerile menite a complecta armamentul săŭ a întări şi a îmbunătăţi situaţiunea armateĭ.

Sire,

Sîntem animaţĭ de o vie dorinţă de a da soluţiunea cea maĭ bună tuturor cestiunilor aduse în studiul nostru, geloşĭ de a îndeplini în constiinţă datoria ce o avem cătie ţară, şi ne vom consacra toată munca la studiul nevoilor eĭ, avînd, ca şi majestatea voastră, o singură preocupare: înflorirea scumpeĭ noastre Romîniĭ.

Să trăiţĭ, Sire!

Să trăiască m. s. regina!

Să trăiască augusta familieĭ regală!

Raportor, M. PHEREKYDE.

Se vorbeşte că complicele escrocului Popovicĭ, autorul furtuluĭ de la casieria din Iaşĭ, anume N. Botez ar fi fost prins la monastirea Paserea, unde se află de vr'o săptămînă.

Atragem atenţiunea cititorilor că urmarea la foiţa *Băutoarea de sînge* o publicăm în pagina a patra a *Adevăruluĭ*.

La alegerea colegiuluĭ al II-lea de comună care a avut loc erĭ în capitală, a fost proclamată lista administraţieĭ, compusă din D-niĭ: P. Grădişteanu, I. G. Bibicescu, Vintilă C. Rosetti, Dr. C. Răţoiŭ, C. Solacolu, D. T. Dobrescu, N. Ionescu, Chr. Alexandriu, N. Mellissianu, D. Stănescu, Gr. Micşunescu, Niţă Sterie, Iosif Musceleanu, Al. Chiriţescu şi Al. Miclescu.

D. N. Filipescu a fost primit azĭ la ora 2 d, m. în audienţă de către regele.

Din proectul de budget pentru veniturile şi cheltuelile căilor ferate pe anul 1896 dăm următoarele cifre:

Veniturĭ pe 1896 leĭ	50.512.870
Cheltuelĭ » » »	36.138.713
Venit net Leĭ	14.374.157
Venitur. docurilor pe 1896 Leĭ	1.260.000
Cheltuel. » » » »	934.157
Venit net Leĭ	325843
Totalul venituluĭ net »	14.700 000

Primim următoarea scrisoare:

Domnule Director,

In ziarul «Adevărul“ de la 12 curent, într'un articol *„Slabă consolaţiune“* văzînd trecut şi numele meŭ între aceia pe carĭ îĭ enumeraţĭ ca nemulţumiţĭ şi *consolaţĭ* prin punerea candidatureĭ lor în noul consiliul comunal.

Intru cît mă privesce, eŭ unul am o posiţiune neclintită în partidul naţional liberal, căruia aparţin de 30 de anĭ şi cred că nu mi se poate aplica mie epitetul de consolat saŭ compensat, la care cred, de alt-fel, că nu s'a gîndit nimenĭ. Şi ca probă că n'am ţinut a face parte din noul consiliu este faptul că, chiar astă-zĭ am rugat pe direcţiunea „Voinţeĭ Naţionale“ să însereze în ziar exprimarea mulţumirilor mele către alegătoriĭ col. I al capitaleĭ, notificîndu-le tot-odată şi regretele mele că declin onoarea ce mi-aŭ făcut.

Dumitru M. Ionescu.

D. Andreĭ Popovicĭ a fost chemat erĭ la cabinetul Noĭ I al judecătoruluĭ de instrucţie pentru a da seamă în privinţa uneĭ contrabande de spirt, făcută de D-sa încă de pe timpul cînd era deputat şi consilier comunal, pricinuind o pagubă comuneĭ de peste 159,000 leĭ.

In această afacere maĭ sînt complicate şi alte persoane, carĭ altă dată făceaŭ destulă paradă de onestitate.

La direcţia generală a penitenciarelor se lucrează la tabloul de graţiările ce se vor face condamnaţilor cu ocazia anuluĭ noŭ.

Aflăm că pe acest tabloŭ figurează şi nefericitul Drăghicescu, cel care într'un moment de surescitare a pălmuit pe D. Tache Ionescu fostul ministru al instrucţiuncĭ.

Sîmbătă, 16 Decembre, va apare **Prima**, un volum de versurĭ de Haralamb G. Lecca.

Procesul Ressu-Robescu-Brenning

(De la corespondentul nostru din Galaţĭ)

Galaţĭ, 12 Decembre 1895

Azĭ s'a înfăţişat înaintea curţeĭ noastre de apel, sect. II, procesul Brenning-Ressu-Robescu-Schapira. Curtea este prezidată de Poenaru-Bordea, iar judecătorĭ sînt D-niĭ: M. Beşteleĭ, P. Ionescu, Fr. Pap, şi G, Stoicescu.

Procurorul general, D. I. Bastachi. susţine acusaţiunea.

In culoarele curţeĭ linişte complectă şi puţină lume; se judecă maĭ întîĭ procesele la ordine; procesul Brenning fiind cel din urmă la rînd. In sala advocaţilor apar pe rînd D-niĭ: Panu, Grădişteanu, Ferier şi Eelix Martin. Ressu calm discută alte chestiĭ. Robescu nu se prezintă; uniĭ spun că este bolnav, alţĭ că voeşte să fie judecat singur.

La ora 1 şi jum. se strigă procesul Brenning. La apelul nominal răspunde Brenning, asistat de D-niĭ: P. Grădişteanu şi P. Botzan; Ressu asistat de D. G. Panu şi Schapira asistat de D. Zamfir Filotti. Robescu nu răspunde la apel; pentru dînsul se va da hotărîre în lipsă cu drept de opoziţie. Din partea luĭ Georgi, constituit parte civilă contra luĭ Schapira, răspunde D. Ferier advocat din Paris şi Şerbescu din Galaţĭ.

Se începe cu citirea sentinţeĭ de condamnare şi a depoziţiilor martorilor ascultaţĭ la tribunal, operaţie foarte puţin agreabilă şi care durează pînă la ora 3 şi jum., apoĭ se face interogatorul inculpaţilor, care ţine pînă la 6, cînd se suspenda şedinţa, continuîndu-se mîine la ora 12 cu ascultarea martorilor.

*

Interogatoriul luĭ Brenning a ţinut maĭ mult de o oră şi a produs o impresie penibilă asupra publiculuĭ şi chiar asupra Curţeĭ. Omul acesta, pe lîngă multe adevărurĭ, afirmă şi lucrurĭ ne adevărate şi imposibile.

Ast-fel scena în care spune că s'a dus la prefectură şi găsind acolo pe Robescu şi Ressu, a pus pe masă un pachet cu 20,000 leĭ şi s'a retras 'mĭ a făcut impresie că nu poate fi adevărată. Pe cînd Brenning precizează fapte de cea maĭ mică importanţă, în detaliile cele maĭ înfime, cînd e vorba de darea celor 20,000 leĭ, afirmă lucrurĭ demne de *o mie şi una de noptĭ* şi nu precisează nemic.

Cei-lalţĭ inculpaţĭ nu aŭ spus nimic ast-fel că şedinţa de azĭ a fost monotonă pe mîine.

Şedinţa a doua

Audienţa de la 13 Septembre 1895

La ora 1 d. a. Curtea inntră în şedinţă.

D. I. Trăsnea-Greceanu, ataşat de legaţiune, depune jurămînt ca interpret.

Martorul Felix Martin arată e raporturile ce a avut cu Schapira. Acesta nicĭ o dată nu i-a vorbit că va da vre un ban funcţionarilor primar saŭ alt-ceva; însă el era convins de relaţiile şi intimitatea ce exista între dînşi şi primarul Poenaru. Schapira se plimba cu ostentaţi împreună cu Poenaru pentru ca martorul să vadă că sînt in intimitate.

In afacerea celor 12.000 francĭ, daţĭ luĭ Robescu, Martin pretinde că a fost împreună cu Brenning la Robescu şi Brenning a dat luĭ Robescu un pachet în care eraŭ 12.000 francĭ destinaţĭ pentru ca primăria, să permită iluminatul înainte de termen.

Brening a spus erĭ că Martin a remis luĭ Robescu baniĭ, pe cînd Martin susţine că Brenning 'ĭ a remis.

Curtea confruntă pe Brenning cu Martin. Scena e foarte fenibilă. Fie-care menţine depoziţia luĭ Brenning, regretă că trebuia să contrazică pe Martin dar D-sa a dat D-luĭ Robescu pachetul cu 12.000 eĭ de faţă cu Brenning.

Martin declară: „D-ta, D-le Brenning, aţ dat pachetul de faţă cu mine.

In pachet eraŭ banĭ. Robescu 'l a primit şi a adăogat că regretă această, situaţie dar greul (Ressu) este netretabil.

— Suma de banĭ nu ştiŭ cuĭ era destinată, dar Georgi i-a spus că i se cere încă banĭ pentru iluminatul oraşuluĭ; pentru Robescu ştiu sigur că a cerut banĭ luĭ Georgi şi crede asemenea că şi Ressu a cerut.

Brenning a fost faţă la hotel *Continental* în Bucureştĭ cînd s'a făcut cererea de banĭ de către Robescu.

Brenning întrebat din, noŭ arată: că la hotel *Continental* fiind cu Georgi se plîngea că în loc să i se aducă mulţumire pentru lucrarea uriaşă ce a făcut la Galaţĭ, îĭ se maĭ cer banĭ.

Martin continuă: In intenţiunea mea a fost că suma de 12000 leĭ a fost destinată pentru Robescu şi Ressu, iar nu pentru Alecu Pavel.

Brenning întrebat din noŭ, afirmă că suma de leĭ 12000 era destinată luĭ Robescu şi Ressu. — Erĭ, însă, a spus că era destinata luĭ Pavel.

Martin cînd a fost la Bucureştĭ împreună cu Arnould şi Georgi la *Continental*, acolo aŭ găsit pe Robescu; Georgi i-a spus luĭ şi luĭ Arnould să se ducă să dejuneze în altă parte. Robescu a rămas la dejun la *Continental* cu Georgi. Dupa dejun Georgi i-a zis că a obţinut extensiunea luminatuluĭ şi a promis D-lor Robescu şi Ressu jumătate din valoarea ecleragiuluĭ pe jumătate an. Făgăduinţa a fost făcută luĭ Robescu, însă trebuia să beneficieze şi Ressu.

— Societatea a plătit luĭ Alecu Pavel valoarea a cincĭ zile de luminat 2000 leĭ, şi i-a maĭ dat încă în cabinetul Primaruluĭ, el marturul, 3000 leĭ. D-l Ressu era de faţă şi a stăruit să se plătească luĭ Alecu Pavel. Suma este trecută în registrele caseĭ din Paris.

Suma de 12000 leĭ, dată luĭ Robescu, este trecută în registre, în compturile personale ale luĭ Georgi.

Tramvaiul

Cu concesia Tramvaiuluĭ D. Martin declară că s'a ocupat puţin. Era în ţară cînd s'a votat legea. Voia schimbarea sistemuluĭ de tracţiune.

Am stăruit cu Somzée pentru schimbarea sistemuluĭ. Robescu ne-a spus că fiind o lege, nu se maĭ poate schimba. Somzée a rugat pe Ressu şi a primit ace'aşĭ răspuns. Am cerut de la Robescu o scrisoare înainte de semnarea contractului prin care să se angajeze a schimba sisteme de tracţiune. Robescu mi-a spus că dacă ar fi primar i-ar da asemenea scrisoare, căcĭ n'are nicĭ o valoare, dar că va face ce va putea pentru schimbarea sistemuluĭ. Am auzit de la Brenning că Ressu şi Robescu i-aŭ cerut banĭ şi că Brenning a depus o sumă de 20,000 leĭ pentru semnarea contractuluĭ tranvaiuluĭ.

Nu ştiŭ nimic personal în afacerea Ressu, dar ştiŭ de la Brenning că Ressu ar fi refusat semnarea contractuluĭ pînă nu va fi sa istăcut.

Telegrama *„Contre partie refuse signè sausetre satisfait“* a fost făcută de D. Somzée şi Lenoir sub impresia celor spuse de Brenning.

Am fost la primarul (Russu) la 2 Iunie 1895 şi mi-a spus că este gata a semna contractul; primarul n'a refuzat semnarea; a spus că şi el este gata şi s'a scris contractul şi semnat a doua zi. Telegrama *Contre partie* este anterioară mergereĭ mele la primărie.

Martorul Alecu Pavel e introdus.

— La 16 Noembre 1894 a primit adresă de la primărie, că peste treĭ lunĭ să înceteze luminatul cu petrol. Mereŭ Robescu şi Ressu stăruiaŭ ca el să renunţe la acest termen pentru a începe luminatul cu gaz. Il a chemat Robescu şi i-a spus să cedeze, dîndu'ĭ 15,000 leĭ. Martorul a spus să'l lase pînă a doua zi să se gîndească.

A doua zi s'a dus la primărie. Acolo era D. Ressu şi Martin. Martorul le-a spus că s'a înţeles cu D. prefect (Robescu) şi a dat declaraţie. I s'a dăt 3000 leĭ şi 2000 leĭ i-s'a spus că i-se va da maĭ tîrziŭ la finele luneĭ. 2000 a luat de la D-l Arnould. Văzînd că două treĭ săptămînĭ nu i-se dă restul de 10,000, s'a dus la Robescu şi 'ĭ-a spus şi el 'ĭ-a dat pe urmă restul de 10,000 leĭ.

— La instrucţie m'a surprins, declară martorul;— am spus că bani 'ĭ-am luat de la Arnould, dar nu este adevărat, crezînd că îĭ fac un serviciŭ luĭ Robescu.

Martorul Pavel provoacă mare ilaritate prin declaraţiile luĭ haz'iĭ, dar fără importanţă.

Martorul C. Arnould, director al uzineĭ de gaz din Galaţĭ.

Asupra tratativelor cu Alecu Pavel ştie că de la început acesta avea pretenţiunĭ foarte marĭ. Nu ştie ce sumă 'ĭ-s'a plătit; el 'ĭ-a dat 2,000 leĭ în Februarie 1895.

Nu ştie dacă Martin a dat 3,000 leĭ.

Robescu s'a ferit să vizeze paşaportul luĭ Martin de către consulatul rusesc, pentru că Martin vroia să plece la Athena, avînd marĭ interese ale caseĭ Georgi. Martorul a dat paşaporul şi după două zile 'l-a primit îndărăt ne vizat.

Nu ştie pentru ce Robescu s'a oferit; poate că avea interes.

Martorul Leon Reisler: M'am adresat la Georgi la Paris cerînd să înlocuesc pe Brenning şi n'am primit răspuns. Am încercat pe lîngă Martin şi n'am reuşit. Atuncĭ vroind să fac o afacere de mistie, am îndemnat pe D-l Schapira şi acesta, mi'a spus că nu poate să intre de cît ca participant, şi am reuşit să-ĭ învoesc, luînd mistie 13,000 leĭ. Eŭ am prezentat pe Schapira ca bancher. Pentru prima oară cînd m'am dus la Martin nu eram înţeles cu Schapira. Confruntat cu Martin, Reisler susţine că în prima vizită nu i-a vorbit nimic de Schapira.

Martorul M. Vexler spune că Reisler a pus la el amanet 10 acţiunĭ ale Societăţeĭ internaţionale de gaz la 24 Noembre 1894, dîndu-ĭ 3,600 leĭ.

Şedinţa se suspendă.

La redeschidere urmează a se da cuvîntul părţeĭ civile.

Procurorul general constată că-ĭ lipsesc actele de pe biuroŭ, acte pe baza cărora va susţine acuzaţia.

Senzaţie mare în sală. Curtea suspendă şedinţa pentru găsirea actelor.—Se constată că portărelul le pusese într'un sertar spre păstrare. Procurorul general se linişteşte în fine şi curtea reapare.

Se dă cuvîntul părţeĭ civile.

D-l Serbescu cere ca avocatul Ferier să vorbească. Curtea respinge cererea.

D. Serbescu, reprezentînd pe Georgi, zice că hotărîrea tribunaluluĭ respinge despăgubirea în principiŭ, considerînd faptul pedepsit de art. 146. Părerea noastră, spune D-sa, este că faptul nu poate intra în prevederile art. 146. A se menţine această calificare s'ar risca ca Schapira să fie achitat. Face expunerea faptelor. Legiuitorul a vroit prin art. 146 să pedepsească pe escrocul care compromite un funcţionar, decĭ delictul din acest articol este o variantă a escrochărieĭ. In faptul luĭ Schapira lipseşte elementele cerute de art. 146, luare de banĭ în numele unuĭ funcţionar, decĭ rămîne escrochărie. Să vedem acum dacă faptul luĭ Schapira nu este escrochărie. Apărătorul panamistuluĭ Georgi se forţează să dovedească că faptul luĭ Schapira este o escrochărie şi intră în prevederile art. 332. Conchide cerînd 65,000 leĭ despăgubirĭ civile de la Schapira.

Orele fiind 6, se amînă continuarea procesuluĭ pe mîine.

Spectator.

Conflictul anglo-american

Emisiunea de bonurĭ.—Prinţul de Galles

NEW-YORK, 13 Decembre.—Ştirea privitoare la emisiunea de bonurĭ de ale guvernuluĭ, anunţată pentru Sîmbătă, a făcut o impresie defavorabilă asupra burseĭ.

Cursul argintuluĭ care era de 5 la 9% s'a închis cu 5 la 6%.

NEW-YORK, 13 Decembre.—*World* publică o telegramă a prinţuluĭ de Galles şi a duceluĭ de York, carĭ zic că criza actuală se va termina într'un mod satisfăcător pentru ambele ţărĭ şi că calda amiciţie care există deja de atîţia anĭ va continua să existe.

EDIŢIA III

Ultime Informaţiuni

Se afirmă că D. Eugen Brote, unul din osîndiţii în procesul Memoranduluĭ, care e refugiat în Bucureştĭ, a plecat la Sinaia nevoind să asiste la primirea ce s'a făcut astă-zĭ părinteluĭ Lucacĭ.

Pentru alegerea colegiuluĭ al II-lea judeţian din Piatra N. s'aŭ fixat următoarele candidaturĭ liberale: C. Rujinski, Gh. C. Cormoniţa, Al. D. Şoarec, V. Gh. Manoliu, V. S. Calude şi Manolache Calino.

Erĭ s'a făcut la Măgurele alegerea colegiuluĭ I de comună.

S'aŭ presintat două liste. Inscişĭ sînt 176, votanţĭ aŭ fost 148.

Lista administraţieĭ, compusă din D-niĭ: State Anghelescu, Anghelache Străulescu, Ioniţă Bădescu şi Anghel A. Dimulescu, a fost proclamată aleasă.

Lista D-luĭ Kiriţopol compusă din D-niĭ: Inginer Danielescu, Marin Ivanuşĭ, Anghel Dimulescu, Florea Calea şi I. D. Iliescu a căzut cu glorie.

La alegerea colegiuluĭ al II-lea comunal din capitală, care s'a efectuat erĭ, aŭ fost înscrişĭ 8232 alegătorĭ, aŭ votat 3499, iar buletine anulate aŭ fost 30.

Lista liberală a obţinut 3469 voturĭ.

In urma articoluluĭ apărut în „Evenimentul“, articol pe care 'l am reprodus şi noĭ, grupul luĭ beizadea Grigore se va declara în opoziţie făţise contra guvernuluĭ.

In discuţia Mesagiuluĭ beizadea Grigore va lua cuvîntul pentru a-şĭ afirma opoziţiunea.

D. Fleva a adresat o circulară tuturor prefecţilor atrăgîndu-le atenţia în privinţa moduluĭ cum se fac recomandaţiunile candidaţilor pentru funcţiunile administrative, ministrul de interne cere ca aceste recomandaţiĭ să fie basate pe acte carĭ să dovedească bunele antecedente ale aspiraţilor la funcţiunĭ publice. Circularea maĭ atrage atenţia prefecţilor şi asupra înlocuirilor şi destituirilor funcţionarilor, carĭ de multe orĭ se făceaŭ fără nicĭ un motiv altul de cît haĭrul saŭ nepotizmul.

Sosirea Părinteluĭ Lucacĭ

Martirul liber

Sînt aproape doĭ anĭ de cînd părintele Lucacĭ, acest mare luptător al cauzeĭ romînilor de peste munţĭ, a fost purtat între baionete, tîrît înaintea justiţieĭ maghiare ca cel maĭ ordinar criminal şi aruncat apoĭ în temniţile ungureştĭ pentru îndrăzneala ce a avut-o de a se duce la curtea împărătească din Viena, spre a cere *dreptate* pentru fraţiĭ săĭ.

Impregiurărĭ fericite aŭ făcut ca acest martir al cauzeĭ naţionale să fie pus în libertate şi după cincĭ lunĭ petrecute la Roma, eroul luptător a sosit astă-zĭ în Capitala Romînieĭ după ce congregaţia cultuluĭ din Roma 'la reintegrat în postul de preot al Şiseştilor din Transilvania.

Pregătirĭ de primire

Aceĭ carĭ altă-dată făceaŭ mare paradă de patriotizm, monopolizînd chiar acest sentiment, astă-zĭ, cînd nu maĭ simt nevoia de a explota cauza care în deajuns le-a servit, staŭ într'o semnificativă rezervă; poporul a rămas, însă, acelaşĭ: sincer şi entusiazmat. Iar tinerimea universitară a ţinut să facă şi cu această ocasiune o primire din cele maĭ strălucite eroiculuĭ luptător al cauzeĭ Romînilor.

La gara

Toţĭ studenţiĭ din Capitală, adunaţĭ azĭ la orele 10 dimineaţa la statuia luĭ Mihaĭ Viteazul, aŭ plecat de acĭ spre gara de Nord cu şteagul albastru al „Dacieĭ Traiane“ al „Carpaţilor“ şi al „Macedo romînilor“, avînd în frunte o muzică civilă.

La gară o mulţime imensă era adunată pentru a saluta sosirea erouluĭ şi martiruluĭ neamuluĭ romînesc.

Sosirea trenuluĭ

La orele 11 şi 40 trenul de Vîrciorova soseşte în gară.

Părintele Lucacĭ se dă jos în timp ce miĭ de strigăte entusiaste de „ura“ isbucnesc din toate părţile.

Muzica cîntă „Deşteaptă-te Romîne“! Entusiasmul era la culme!

Părintele Lucacĭ venind în mijlocul mulţimeĭ, ridică entusiasmul la gradul cel maĭ înalt.

El e întîmpinat de D-niĭ deputaţĭ Ionel Grădişteanu, şi Dincă Schileru, cum şi de D. Vintilă Rosetti, vice-preşedintele ligeĭ, carĭ i-aŭ oferit un buchet de florĭ.

Discursurile

D. *Spineanu*, preşedintele comitetuluĭ naţional studenţesc, după ce spune că studenţiĭ şi cetăţeniĭ Capitaleĭ salută cu bucurie venirea în mijlocul nostru a mareluĭ luptător, declară că ultimele evenimente relative la fraţiĭ noştri de peste munţĭ n'aŭ schimbat întru nimic decisiunea fermă luată de studenţĭ şi că dînşiĭ vor urma cu sfinţenie programul naţional.

D-sa termină strigînd:

Trăiască Părintele Lucacĭ! Trăiască luptătoriĭ romînĭ! Trăiască tot ce simte romîneşte.

Strigăte de ura nesfîrşite acoper ultimele cuvinte.

D. *Vintilă Rosetti* vorbeşte în numele ligeĭ; rosteşte cîte-va cuvinte foarte entusiaste.

Răspunsul Părinteluĭ Lucacĭ

Cînd marele luptător al cauzeĭ romîne s'a urcat pe un scaun ca să vorbească, un „ura“ nesfîrşit a isbucnit din piepturile tuturor.

„Mă închin aceşteĭ sublime şi sincere manifestaţiĭ pe care mulţimea mi-o face astă-zĭ, a zis Lucacĭ.

„Nu persoaneĭ mele se cuvine aceasta, ci conştiinţeĭ drepte şi nebiruite pe care am păstrat-o în cauza romînismuluĭ.

„Aşa ştie romînul să *lupte*, din leagăn, pas cu pas, merge în luptă ca să obţie triumful moralităţeĭ.

In lupta noastră naţională, făcută pe cale legală, dreptatea trebuie s'o găsim, dar pînă la victorie, Romîniĭ nu trebuie să înceteze a înfiera fără de legile duşmanilor.

„Cred că în cauza noastră veţĭ merge tot d'a-una alăturea cu noĭ, şi să dea bunul Dumnezeŭ isbîndă în cauza Romînilor“.

Strigăte de „ura“ resună puternic în aer, şi acoperă ultimile cuvinte ale luptătoruluĭ pentru naţionalitate.

Plecarea în oraş

D-na Lucacĭ care venise şi D-sa la gară a putut numaĭ un moment să se vadă cu ilustrul săŭ soţ.

După terminarea discursurilor, mulţimea începe să se retragă de pe peronul găreĭ iar părintele Lucacĭ este purtat pe braţe, în timp ce mulţimea striga necontenit „Ura“ iar muzica intona *Deşteaptă-te Romîne.* Un entusiazm de nedescris cuprinsese în acele momente mulţimea care era compusă din vr'o 10,000 de oamenĭ.

Părintele Lucacĭ fu urcat apoĭ într'un landoŭ deschis împodobit cu steagurĭ şi cu florĭ naturale. Lîngă D-sa luară loc, la dreapta Vintilă Rosetti iar în faţă D-niĭ Ionel Grădişteanu şi studentul Spineanu.

Trăsura în mijlocul unuĭ convoiŭ imens format de studenţĭ şi popor, se puse în mişcare încet, îndreptîndu-se pe calea Griviţeĭ şi apoĭ pe calea Victorieĭ pînă la hotelul Englisch, unde va locui părintele Lucacĭ.

Pe tot parcursul, pe lîngă miile de oamenĭ carĭ formeaŭ convoiul, staţionaŭ pe trotuare grupe numeroase de oamenĭ, salutînd cu strigăte entusiaste de „ura“ pe marele romîn şi cortegiu atît de imposant, cum de multă vreme n'a maĭ văzut capitala.

Balcoanele de asemenea gemeaŭ de lumea curioasă ca să vadă pe Lucacĭ.

Sosirea la hotel

Incă de pe la orele 12 întregul trotuar din faţa teatruluĭ, începînd din colţul strădeĭ Regale şi pînă la Englisch hotel este înţesat de lume.

Pe la orele 12 şi jum. convoiul care conduce la pas trăsura luptătoruluĭ de peste munţĭ, se arată în depărtare. Mulţimea de pe trotuare creşte. Cu cît cortegiul se apropie, cu atît strigătele entusiaste de „ura“ zgudue admosfera.

După ce defilează diferitele societăţĭ cu drapelele lor, între carĭ se deosibeşte maĭ mult societea studenţilor, care face şi poliţia pe stradă, apare şi trăsura martiruluĭ. Este o trăsură măreaţă trasă de patru caĭ înaintaşĭ, marĭ şi frumoşĭ.

Cu un mare buchet de florĭ în mînă, ce i-a fost oferit la gară, şi cu pălăria în cea-l'altă mînă, părintele Lucacĭ, cu capul descoperit, salută în dreapta şi în stînga mulţimea de manifestanţĭ care îl aclamă.

Descins la hotel este primit de o delegaţiune de studenţĭ din comitetul naţional studenţesc, dintre carĭ unul pronunţă un discurs.

După cîte-va minute părintele Lucacĭ apare pe balcon încongiurat de o mulţime de membri aĭ Ligeĭ. După ce se potoli zgomotul produs de aclamaţiile mulţimeĭ, părintele rosti o scurtă cuvîntare prin care mulţumi poporuluĭ romîn de primirea marcantă ce i se face, spuuînd că această manifestaţie nu se adresează de cît omuluĭ care luptînd pentru chestia naţională, luptă pentru pacea şi civilizaţia Orientuluĭ.

Dupe ce se retrase, mulţimea se împrăştia.

Impresia

Impresia generală a fost că, părintele Lucacĭ, departe de a fi depus armele în urma suferinţelor ce a îndurat este dimpotrivă tot atît de dispus a lupta ca altă dată.

Ceva maĭ mult. judecînd dupe înfăţişarea sa, părintele Lucacĭ părea a fi cîştigat maĭ multă rigoare încă de cît manifesta acum cîţĭ-va anĭ pe cînd se afla în mijlocul nostru.

Dezbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 14 Decembre 1895

Şedinţa se deschide la ora 1.25 sub preş dinţia D-luĭ P. S. Aurelian.

Prezenţĭ 94 Domnĭ deputaţĭ.

Banĭ asvîrliţĭ în vînt 2350 leĭ.

După îndeplinirea formalităţilor obicĭnuite, D. preşedinte anunţă demisiunea D-luĭ Scorţescu din postul de secretar al Camereĭ. De asemenea şi demisiunile D-lor Poenaru-Bordea, Epurescu şi Pană Buescu din diferite comisiunĭ, carĭ se resping toate.

In urma acestora şedinţa se ridică la orele 2 fără 25 minute, comisiunea budgetară trecînd în secţiĭ spre a se ocupa cu discutarea proectuluĭ de budget pentru căile ferate

SENAT

Şedinţa de la 14 Decembre 1895.

Pînă la ora 3 Senatul încă n'a deschis şedinţa.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

116

BAUTOAREA DE SINGE

PARTEA a III-a

VI

Noapte întunecoasă, veselă noapte

— Acuma toate saŭ isprăvit? Ea a murit.

— Dumnezeul meŭ!

— Ce maĭ e încă?

— Uite ca un fel de remușcare.

— Cum așa?

— Căcĭ adesea, ĭie îțĭ pot spune asta încet, cu pieptul apăsat... adesea în rugile mele am întrebat pe Dumnezeŭ dacă meritam oribila soartă ce înduram și dacă n'ar fi trebuit s'o izbească maĭ curînd pe dînsa de cit pe mine? Ah! nu e bine că a trebuit să loviască? Erăŭ lucru nu-ĭ așa! Dar era și prea mult; am suferit atîta.

Marta sărută pe sora-sa pe ochĭ.

— Copilă, șopti.... nu căuta să-țĭ întunecĭ gîndirea... Dumnezeŭ a ales între voĭ amîndouă... El însușĭ îțĭ indică viitorul.... De aci înainte n'aĭ să te maĭ temĭ de nimica; nu veĭ maĭ dori să morĭ.

— Nu, oh! nu!

— Mortimer aci... te iubește... numaĭ pe tine te-a iubit.

— Cerul e în toate astea!

— Vre să'l vezĭ?

— Să vie! să vie! O! Marta surioara mea... Dumnezeŭ e bun de oare-ce mi-a rezervat această bucurie supremă chiar în momentul cînd mă disperasem de viață.

Pescuirea Caracatiței

In Iulie 1866, mă aflam pe țărmul breton, la o mică stațiune balneară, necunoscută saŭ cel puțin neluată în seamă și mă odihneam de activitatea și zgomotul parizian.

Orășelul e modest și cade la limita departamentelor Finistère și Câtes-du-Nord.

Populațiunea orășeluluĭ se compune în parte de pescarĭ carĭ pleacă în toate diminețele la pescuit.

Cînd se întorc maĭ de vreme acasă fie că n'a mers pescuitul saŭ că timpul a fost amenințător, atuncia se urnă pe stîncĭ avînd niște bețe cu cîrlig solid în capăt și prind caracatițe, pe carĭ în partea loculuĭ le numesc maĭ bucuros *minard*.

Caracatița fusese pusă la modă de Victor Hugo print'o carte ce publicase atuncĭ sub titlul «Muncitoriĭ măreĭ».

Se vorbea despre caracatiță la masă, la plimbare și cred că nu mă expun să primesc desmințirĭ afirmînd că trebue să fi visat și noaptea despre dînsa.

Fie-care voia să vadă această farsă modernă și dacă uniĭ se mulțumeaŭ s'o contempleze în momentul cînd o aduceaŭ acasă, aproape moartă și cu totul inertă și fleșcăită, ceĭ maĭ mulțĭ însă țineaŭ să o surprindă în culcușul eĭ.

Eram din numărul acestor din urmă, și maĭ de multe orĭ exprimasem via mea dorință de a încerca eŭ însumĭ pericolele acesteĭ pescuirĭ, întovărășit bine înțeles de un pescar isteț, saŭ de un amator care să maĭ fi încercat acest fel de petrecere.

Eram vro cincĭ-spre-zece inșĭ numaĭ la băĭ și stăteam cu toțiĭ la singurul han din localitate nu socotesc bine înțeles o familie de englezĭ compusă din bărbat, femeie și de vro cincĭ saŭ șease copiĭ frumușeĭ, care nicĭ odată nu se amestecaseră cu noĭ.

Așa dar eram cincĭ-spre-zece la masă. Doĭ saŭ treĭ burghezĭ din orașul cel maĭ apropiat, un avocat în vacanță cu femeia luĭ, un provençal și două fete ale sale; apoĭ o femeie tînără, de vr'o treĭzecĭ de anĭ, a căreĭ toaletă zgomotoasă nu prea era la locul eĭ, în mijlocul aceleĭ lumĭ liniștite și pe care, era de mirare în adevă ca să o găseștĭ la niște băĭ atît de modeste; în sfîrșit două saŭ treĭ personagiĭ necunoscute, dintre care unul era vecin cu mine la masă.

Din pricina asta legasem cu acest din urmă relațiunĭ superficiale la început; dar după opt zile am fost izbit de varietatea cunoștințelor sale și de siguranța aruncătureĭ sale de ochĭ... de justețea judecățeĭ ce desfășura în conversație și omul acesta nu e dintre ceĭ dîntîiŭ venițĭ.

Dar cine era?... Nu știm... și drept vorbind puțin îmĭ cam păsa.

Mi se spuse că era din Paris și că'l chema Bridard.

Maĭ mult nu ceream.

Era om de vr'o șai-zecĭ de anĭ, de statură mijlocie maĭ mult rezervat de cît discret, cu ochiul viŭ privind oameniĭ și lucrurile, și care avea niște vederĭ pitoreștĭ ce caracterizaŭ o situație maĭ bine de cît ar fi făcut'o niște perifraze lungĭ.

— Și ține-țĭ în realitate să pescuițĭ caracatițe? îmĭ zise într'o seară întorcîndu-ne de la plimbare.

— Fără îndoială, răspunseiŭ, și mărturisesc că aș fi încîntat să mă întorc la Paris cu asemenea amintire.

— Bine, dacă voeștĭ să mergem mîine împreună.

— Amîndoĭ?

— Amîndoĭ!

— Numaĭ noĭ?

Ridică din umerĭ.

— Și crezĭ D-ta, zise cu vioiciune, că e nevoe să fie aristat cine-va de un comisar de poliție ca să violeze domiciliul acestuĭ dobitoc răutăcios?... Un singur cîrlig e de ajuns, numaĭ să știe cine-va cum să se slujească de dînsul.

— Și D-ta știĭ?

— Puțin O să vezĭ!

— Mă ispiteștĭ.

— Eĭ bine, nu te împotrivi... retragerea apelor va fi pe la șease ore dimineața... Mîine la cincĭ ore o să bat la ușa D-tale.

— Aĭ să poțĭ nemeri camera mea?

— Catul întâiŭ... în fundul coridoruluĭ, ușa din dreapta, No. 17... și un copil ar nemeri., Și pe urmă... este și un semn.

— Ce semn?

— Eștĭ vecinul frumoaseĭ Phrynee cu toaleta zgomotoasă.

— Știĭ locul acesta?

— Trebue să știe cine-va de toate... De altminterĭ femeia asta e destul de frumoasă pentru a fi remarcată.

— Aĭ poate niscai-va veleitățĭ ca să-ĭ facĭ curte?

— Eŭ!

— Imĭ închipuiam, văzîndu-o singură la această stațiune umilă, că n'a venit de cît să plîngă vr'e-un amor ne luat în seamă... Un consolator ar fi bine-venit poate.

— Te înșelĭ!... răspunse după o secundă; nu e sfîrșitul... ci începutul luneĭ de miere.

— Cum așa?

— Așteaptă pe cine-va.

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE. Tipografia Ziaruluĭ «ADEVERUL», Pasagiul Băncei Naționale.